

Eingin sam- kensla – bert skaðafroí

Ætlaðu okkum at binda frið – í øllum
førum móttvegis æraða kappingarblað
okkara Dimmu til Ólavssøku, góvu teir
okkum møguleikan.

VIT skulu heldur ikki gera nógv burtur-
úr, hvørki oddagrein í leygardags-
dimmu ella propagandistisku "sam-
bandsrøddunum" á síðu 4, men bert
taka undir við ynskjum Edmund Joen-
sens um eina góða ólavssøku fyri Fø-
roya fólk, er hetta yniski meint, sum tað
"kann" lesast.

MINNI væl kunnu vit sjálvsagt taka
undir við umvegnum og páskoti
hansara fyri at enda greinina við
hesum kanska nakað pátíknum
góðynskjum, tí heilt gallfrí er greinin
ikkí.

SUM hinar í somu Dimmu er eisini
henda borin av sælari skaðafroí yvir,
at trupulleikar okkara enn eru so og so
álvarsligir, at vit ongan veg eru komnir
burtúr teirri kreppu, sambandið leyp
frá og yvir at einki hevur hildið av tí,
figgjarmálaráðharrin metti og
løgmaður lovaði. Alt gongur enn
sambært Edmundi og Dimmu sama

og skeiva vegin.

ER tað so galið, harmar taðsjálvsagt
ongan meira enn okkum, at so skal
vera, tí ábyrgdin fyri at venda teirri
skeivu gongd, sum sambandið tá sum
nú ongar loysnir hevði á og tiskil leyp
frá, er okkara fyrst og fremst.

FØROYINGAR allir vita tó, at tað er
undir hesi ábyrgd, onkur fyribils
tyngjandi tiltøk eru framd og at strítt
verður skeiðið út undir somu ábyrgd
fyri at koa uppundanafur so frægt til
ber – vita, at eingi av hesum tiltøkum
eru framd bara til stuttleika, sum
Edmund nærum ger tað til, men tí at
tey tianverri vóru bráðneyðug.

OG skulu vit trúgva Edmundi og
sambandinum, kundi enn sterkari
lútur verið tiltrondur, enn størri
sambandskar skerjingar og allar yvir
ein kamb, uttan fyriliit av nøkrum slag.

KRYSTALKLÁRA sambandsalterna-
tívi til verandi politisku kreppukendu
stýringina av okkara góðu Føroyum
sparir sambandsformaðurin okkum
tibetur fyri hesufer. Tó ikki so løgið,
har er jú einki – ikki inn í eygað av
bøtandi uppskotum, nýhugsan ella
bert ynskjum um, at betri skal ganga
framyvir.

MEN mín sann um hesin av øllum ikki
eisini loyvir sær at ivast í, um
løgmaður í hesi ólavssøkuðuni man

fara at halda seg til sannleikan og ikki
heldur "gera sum hann plagar, at
snara og venda sannleikanum við
politiskum undanførslum".

EDMUNDI skal sjálvsagt vera loyvt at
halda hvat hann vil um okkara góða
løgmann sum persón, men vit og fleiri
við okkum halda, at hann saman við
pátíknum góðynskjum til ólavssøkuna
kundi spart sær slíkt fákunnugt og
illavordið álöp á lögmansembætið,
sum er so tyðandi partur av tí politiska
álvarsarbeiði, farið verður undir aftur
henda dag, ár um ár – tað arbeiði,
sum saman við kirkju og
frændasamveru einaferð um árið, var
sjálvt innihaldið í ólavssøkuni frá
araldstíðum.

KANN vera, at sambandsformaðurin
kanska ikki leggur sama tyðningin í
hesa tjóðarhátið sum føroyingar og
harvið eisini sambandsfólk flest, men
fyri tað kundi hann spart sær hesa
niðurgerð av tí, ólavssøkan og innihald
hennara hóast alt er fyri okkum
onnur.

MEN tað skal partú bert vera grenj
oman á grenj, tí sum hann sigur – "av
berum undanførslum, snaring og
bendingum av veruleikanum, av
burturforklaringum og sosialistiskum
ynskidreyum, hava føroyingar fingi-
ð ov mikið", og at fyrsta treytin fyri
aftur at vinna álit er at siga sum er.

HVØRJUM álit sambandsformaðurin
dyrgir eftir – og til hvat – vita vit av góð-
um grundum ikki, so tigandi flokkur
hansara er um, hvussu vit loysa dags-
ins trupulleikar. Men uttan mun til hvør
løgmaður er hava vit saman við
føroyingum flestum so fræga virðing
fyri honum sum persóni og lögman-
sembætinum sum so, at vit als ikki
óttast at verða fyllt av ósannindum
um stöðuna og framtíðar mál undir
ólavssøkuðuni.

Tí vónir og mál við framtíðini hava vit,
um sambandsformaðurin vil tað ella
ikkí. Hesi skal ikki eydnast honum og
Dimmu at taka frá okkum og fólkinum,
ei heldur tað álvarsemi, ið eftir er í
ólavssøkuni.

HETTA politiska álvarsemi, sum
einamest skuldi eggjað øllum okkara
fólkavaldu til í hvussu er hesa einu
ferðina um árið at víst besta vilja til tað
arbeiði, teimum er lítið til, varð av
sambandsformanninum í Dimmu
hesuferð fullkomuliga skúgvad til viks
fyri at geva rúm fyri hansara hjarta-
gripandi skaðafroí um "tingenes til-
stand" – uttan samkennandi eið ella
orð um tey, sum ringast eru fyri í
samfelagnum. Bara markleys skaða-
froí.

MEN við ella uttan sambandsfor-
manninum vilja vit so í øllum førum
ynskja Føroya fólk eina góða ólav-
søku.

r.

Uppsagnar- bræv við biti

Líggjas Joensen nýtir í uppsagnarbrævi sínum
høvi til at siga nøkur orð um trúvirdið hjá
Jóannes Eidesgaard

Tá lögtingið kemur saman
aftur, verður eitt tað
fyrsta, ið gerast skal, at
velja nýggjan í formann í
stýrið fyri
Landssjúkrahúsið.

Líggjas hevur sent sína
uppsøgn.

»Eg vil mæla lögting-
inum til at velja varamann
mín, Dia P. Johannesen,
Runavík, í mitt stað, og
annars velja nýggjan varamann«, sigur hann í
skrivinum til lögtingið.

Um orsökina til at hann
nú takkar fyri seg, sigur
hann, at tað er »tað sum er
farið fram í seinastuni í
sambandi við figgjaræt-

lanina hjá Landssjúkra-
húsinum fyri 1992.

Her vil eg fyrst og
fremst vísa á ta ljótu
viðferð, sum stýrið og eg
sum formaður finga á
fundi við landsstýrið tann
30. juni 1992. Hetta var
langt undir ta lágmark, ið
eg vil góðtaka sum umboð
løgtingsins í stýrinum fyri
landssjúkrahúsið.

Jóannes visti alt

Líggjas nýtir í uppsagnar-
brævinum eisini høvi til at
afturvísja tí, sum Jóannes
Eidesgaard hevur sagt um,
at hann onki kendi til
gongdina í málinum.

Hann vísir til fundar-
frásøgnina frá einum fundi
21. august, har Eidesgaard
var við. Har stendur m.a.:

»Líggjas Joensen upp-
lýsti, at figgjarlógarrupp-
skotið fyri Landssjúkra-
húsið er gjørt út frá tí for-
treit, at halda sama
tænastustøði sum í 1991.
Játtanin er hækkað or-
sakað av uttanífrá kom-
andi útreiðslum«.

(Hetta vóru gjald til
samhaldsfasta og trygdar-
grunnin, prísvøkstur og
keyp av læknatólum,
blóm.).

Viðari stendur í
fundarfrásøgnini:

»... og til hetta kom
ongin viðmerking frá
landsstýrismanninum í
heilsumálum, so tað er
givið at vit tóku tað sum
at landsstýrismaðurin vildi
syrgja fyri at hesin
peningur bleiv jattaður,
um vit ikki frættu aftur frá
honum.

Hetta var eisini í tráð
við tey bød vit høvdu
fingið frá landsstýrinum
um at vit skuldu ikki
lækka tænastustøði á
Landssjúkrahúsinum í
mun til tað, tað var í
1991«.

Tekur undir við Høgna

Annars sigur Líggjas seg í
brævinum taka fullt undir
við frásøgnini hjá Høgna
Joensen um gongdina í
málinum. (Vit umrøddu
hesa frásøgn frágjagadagin
blóm.)

Líggjas endar uppsagnar-
arbrævið við at siga, at
hann metir, at bæði stýrið
og tann dagliga leiðslan
fyri sjúkrahúsið hava
hildið seg til lógir og
reglugerðir fyri
landssjúkrahúsið.